

Anne Brodersen, Mads Brodersen og Max Rasmussen

Slip legen fri

"Slip legen fri" er skrevet af Anne Brodersen, Mads Brodersen og Max Rasmussen. Materialet er udviklet i samarbejde med en projektgruppe, bestående af motorikvejledere og friluftsnaturvejledere. Redigeret af Kirsten Harkjær Larsen, DGI kommunikation.

Layout: Maja Bursøe, DGI kommunikation med illustrationer af Selma Olid Bursøe.

Tegninger side 8-9: Bjarke Friis

Forsidefoto: Colourbox

Bagsidefoto: Nils Rosenvold

Udgivet af University College Lillebælt og DGI, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, februar 2008.

Varenummer: 99.163

ISBN nr.: 978-87-89042-41-1

FOTO: LARS HORN/BAGHuset

Indhold

1. Grundidéen – SIDE 4

Legens betydning – SIDE 5

Fortællinger fra hverdagen – SIDE 6

2. Fra grundlegens land – SIDE 7

Grundmotorik – SIDE 7

Grundlege – SIDE 7

Færdigheder er læring – SIDE 8

De primære sanser – SIDE 9-12

Begeistrede børn bøvler bedst – SIDE 13

3. Den voksnes rolle – SIDE 14

Voksne skal blande sig - udenom – SIDE 14

Motivation - En passende udfordring – SIDE 14

Initiativ - Tør du eksperimentere? – SIDE 14

4. Naturen som legeplads – SIDE 16

Gentagne besøg i samme naturområde – SIDE 16

Gode råd om at være ude – SIDE 17

5. Opmærksomhedsfelter - iagttagelsestræning – SIDE 18

Hvad kigger du på? – SIDE 18-19

Iagttagelse af omgivelserne, skema 1 – SIDE 20

Iagttagelse af et barn, skema 2 – SIDE 21

Iagttagelse af udfordringer, skema 3 – SIDE 22

Opsamling via udsagn, skema 4 – SIDE 23

Intro

"Slip legen fri" beskriver, hvordan pædagoger, frivillige foreningsfolk og andre voksne kan medvirke til at give de børn, de har med at gøre, en sund, udviklende og legende barndom.

Hæftet udleveres i forbindelse med kurser, hvor en motorikvejleder og en natur-/friluftvejleder underviser sammen for at få leg, udeliv, sansemotorik og læring til at gå op i en højere enhed. Med andre ord: De sætter krop på teorien. Hæftet kan også læses alene.

"Slip legen fri" er målrettet børn i alle aldre, men kurserne er for voksne. Børn skal ikke på kursus for at kunne lege. Det skal de fleste voksne.

FOTO: JENS ASTRUP

1. Grundidéen

"Slip legen fri" er et bud på, hvordan voksne kan skabe gode legemuligheder - miljø, rammer og tid - for børn i alle aldre. "Slip legen fri" er også et bud på, hvordan fejludviklinger opdages og trænes så tidligt, at ingen børn af den grund hindres i at være med i legen.

Det er vigtigt at lege, og det er vigtigt at turde slippe legen fri!

Det betyder, at børnene har valgmuligheder. De vælger selv, hvad de vil lege, hvem de vil lege med, hvilke regler der skal være gældende, og om betingelserne skal ændres undervejs. På den måde kan de skabe sig grundlæggende erfaringer og lære at tage ansvar for egne valg og handlinger.

"Slip legen fri" er altså ikke ensbetydende med "fri leg", for vi stiller krav til legemiljøets karakter, indhold og rammer og underbygger barnets aktiviteter i disse.

Grundidéen sætter fokus på at:

- formidle viden om de tre primære sanser, labyrintsansen, taktilsansen og kinæsthesisansen (side 9-10) som et fundament for børns udvikling,
- øge bevidstheden om og fornemmelsen for rummelighed hos voksne, der har med børn at gøre,
- slippe legen fri og blive bevidst om, hvad det vil sige,
- lære voksne at blande sig udenom, dvs. at slippe den totale styring,
- bevidstgøre voksne om at bruge naturen som en optimal legeplads.

"Slip legen fri" tager afsæt i og bygger teoretisk på modellen om grundmotorik, udarbejdet af Anne Brodersen og Bente Pedersen. Modellens validitet underbygges af undersøgelsen "Tidligere indsats - en undersøgelse af labyrintsansens, taktilsansens og kinæsthesisansens betydning for barnets sansemotoriske, psykiske og sociale udvikling."

"Tidligere indsats" sætter fokus på de tre primære sansers betydning for det lille barns udvikling sansemotorisk, psykosocialt og tale-sprogligt.

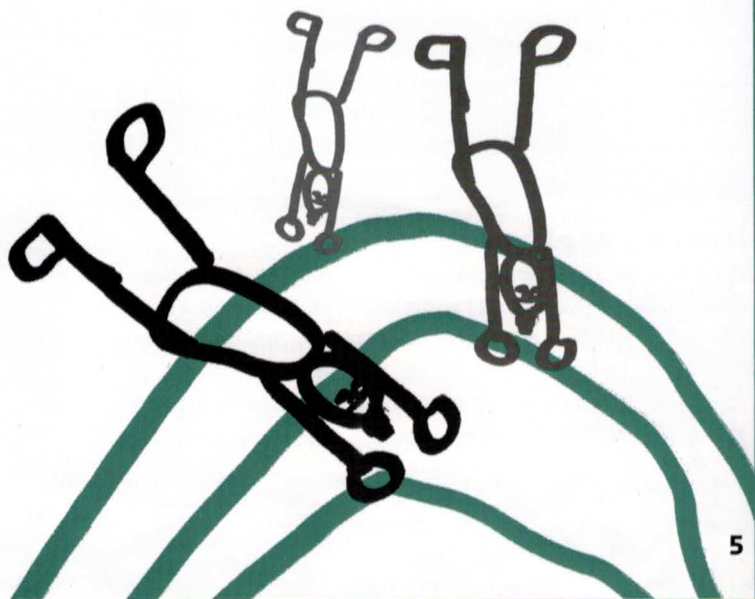
Undersøgelsen viser, at de primære sanser er af basal betydning for normal udvikling og trivsel. Derfor er teorien om de primære sanser den grundlæggende teori i "Slip legen fri".

1.1. Legens betydning

Børn trænger til stimulation og oplevelser både på det sansemotoriske og det kropslige område. Det gælder ikke kun skolebørn, men børn i almindelighed - også de helt små.

Den bedste måde et barn kan udvikle sig på er gennem leg. Når børn eksperimenterer, er deres motivation selve drivkraften. Når vi slipper legen fri, er motivationen til at lege og bevæge sig det bærende element.

Voksne skal ikke sætte legen i gang og styre den, men øve sig i at observere og berige den leg, som allerede er i gang. Når et barn bevæger sig af egen lyst og trang, er træningsværdi og læringspotentiale langt større end i styrede aktiviteter.

Leg er en urkraft hos børnene. De udtrykker sig og lærer gennem leg og fantasi, men ofte er legen og læringsrummet lukket inde af velmenende voksnes ideer, struktur og tidsrammer.

Leg er dyb alvor for børn, og det er gennem leg, barnet får styr på sig selv, andre mennesker og hele den konkrete verden. Derfor har "Slip legen fri" også fokus på den samhørighed, der opstår imellem mennesker, når de leger - uanset alder.

Hensigten med "Slip legen fri" er at bevidstgøre voksne, der har med børn at gøre, om legen og motorikkens betydning for børns tidlige udvikling og for al senere udvikling. Vi tager udgangspunkt i grundleg og grundmotorik.

For at få indsigt i dette univers, skal voksne:

- have indblik i teori om de primære sanser og deres betydning,
- forstå sammenhængen mellem grundmotorik, grundlege og færdigheder,
- lege selv, så de husker og mærker "suset",
- være i stand til at slippe legen fri i gode, udviklende, trygge rammer,
- være i stand til at blande sig udenom.

Maja på skrænten

Maja er 13 måneder og har lige lært at gå. En efterårsdag er Maja med sin bedstemor på havearbejde. Bedstemor har bål på fåremarken. Fra haven og ned til fåremarken er en skråning, som en voksen skal tage ca. 10 skridt for at komme ned ad. Den er ret stejl.

Maja skal hente aviser oppe i haven til bålet nede på fåremarken. Første gang hun skal ned ad skråningen med en avis, vælger hun at mave sig ned. Skråningen er jo et bjerg for hende. Efter nogle gange begynder Maja at rumpe sig ned. Efter mange forsøg prøver hun at forcere bjerget gående. Metoden bliver mere og mere fri i løbet af eftermiddagen.

Alle mine kyllinger, kom hjem!

I en børnehave leger en gruppe piger "Alle mine kyllinger, kom hjem!". Eller det mener de i hvert fald, de gør. De har nemlig glemt, at der skal være en ræv med i legen. Det gør imidlertid ikke pigerne noget. De er nemlig i gang med en leg, der giver mening for dem. En velmenende pædagog kommer til og stopper legen. Børnene leger jo ikke legen rigtigt. Pædagogen instruerer i den rigtige udgave af legen. Resultatet bliver, at pigerne mister lysten til at lege.

Hvem kan stå på hænder?

Det er sommer. Der er familiekomsammen i haven. Pludselig råber Johannes på 16, "Hvem kan stå på hænder?" Han bliver udfordret af Puk, som er seks år og ret sej til at holde balancen med hovedet nedad. Det udvikler sig til en konkurrence om, hvem der kan stå længst. Familien hepper, mens de små kusiner har fundet et hjørne af haven, hvor de eksperimenterer sig frem.

1. 2. Fortællinger fra hverdagen

2. Fra grundlegens land

Et barns motoriske udvikling er stærkt påvirket af stimulation fra den kultur, barnet vokser op i. Det gælder både betingelserne hjemme, i de nære omgivelser og den stimulation, som barnet udsættes for i daginstitutioner og skole.

Ved tidligt at stimulere barnets sansemotoriske udvikling, giver vi barnet et godt fundament for ikke blot dets motoriske udvikling, men også dets sociale liv, trivsel, sproglig udvikling, indlæring og koncentrationsevne.

2. 1. Grundmotorik

Grundmotorik er den medfødte, genetisk overleverede motorik, som er ens hos alle menneskebørn til alle tider, i alle kulturer, i alle sociale lag.

Grovmotorisk er det den udvikling, der driver barnet fra liggende til gående/løbende barn, og finmotorisk er det håndens, mundens, stemmens, øjets og mimikkens tidlige reflektoriske udvikling. Hvis et barn – et menneske – har sansemotoriske problemer, ligger de oftest i denne medfødte pakke.

2. 2. Grundlege

Grundlege er de lege, et barn selv finder på for at udvikle sig sansemotorisk, psykosocialt og tale-sprogligt. I grundlegen får barnet desuden styr på hele den verden, man kan tage og føle på. Disse grundlege er fundamentet i "Slip legen fri". Grundlege er ens til alle tider, i alle kulturer og i alle sociale lag.

Når børn leger selv, er motivationen og fantasien drivkraften. Når børn sættes til at lege, kan drivkraften være pligtfølelse. Grundlege er aldrig styret af voksne!

For at give god næring til legen, skal den voksne sørge for:

- et spændende og udfordrende legemiljø, som stimulerer de tre primære sanser
- gode, trygge rammer,
- tid,
- at grundmotorikken er i orden, så barnet er i stand til at eksperimentere.

FOTO: COLOURBOX

FOTO: COLOURBOX

2. 3. Færdigheder er læring

Hvor drivkraften kommer indefra til udvikling af grundmotorik og grundlege hos normale børn, kommer inspirationen til at lære sig færdigheder udefra - fra det omgivende samfund.

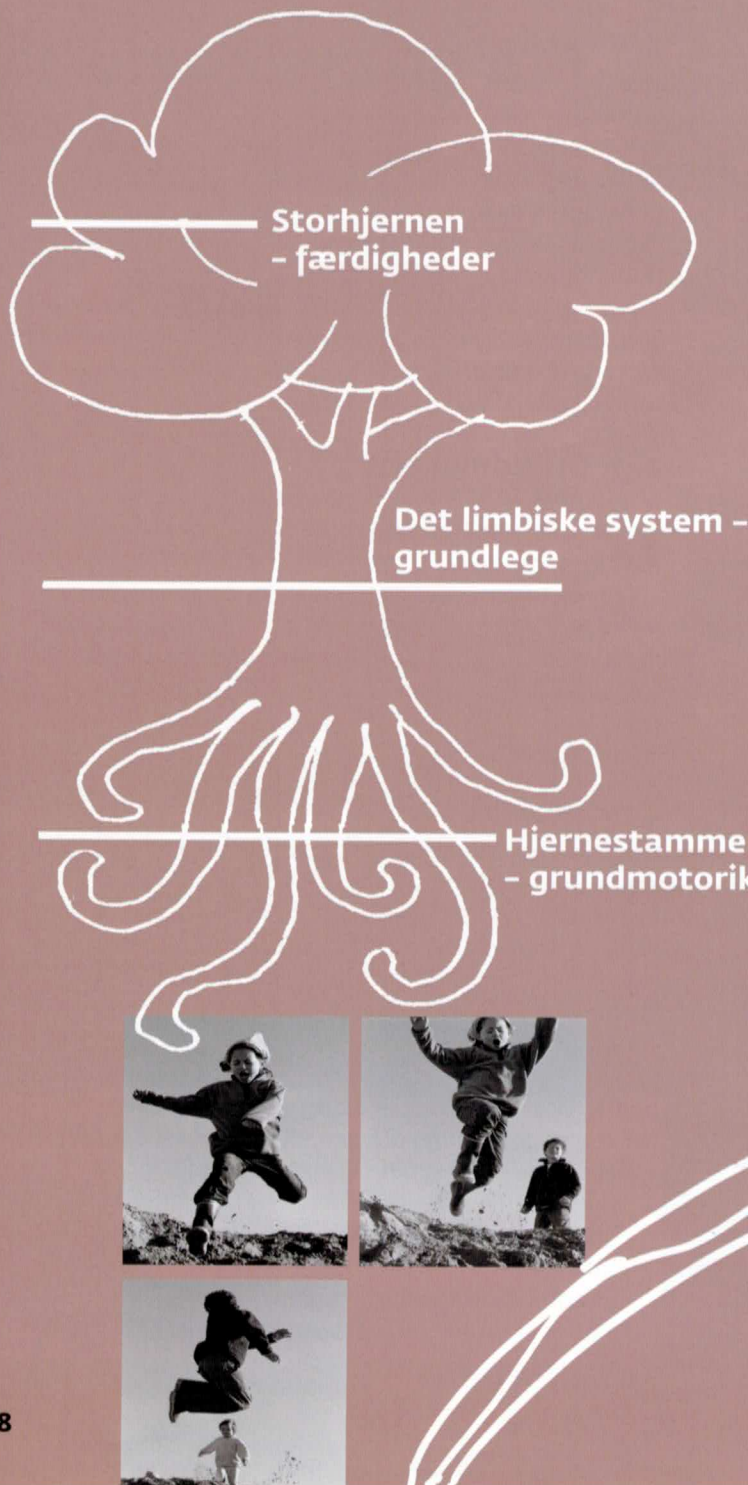
Færdigheder er derfor ikke ens i alle kulturer, til alle tider og i alle sociale lag.

Idræt, sprog, læsning og cykling er eksempler på færdigheder. De varierer som bekendt fra kultur til kultur.

Al læring bygger på, at grundmotorikken er automatiseret, og at barnet har en rigdom af erfaringer fra grundlegens land. De grundlæggende motoriske bevægelser får først rigtig værdi, når barnet kan bruge dem klogt og hensigtsmæssigt i forhold til forskellige aktiviteter og konstant tilpasse og justere bevægelserne til skiftende omgivelser.

Det er således ikke kun for kroppens og sansemotorikkens skyld, vi "slipper legen fri". Det er i høj grad også for at skabe det bedste fundament for al senere læring.

Hvis man sammenligner hjernen med et træ, er opbygningen sådan:

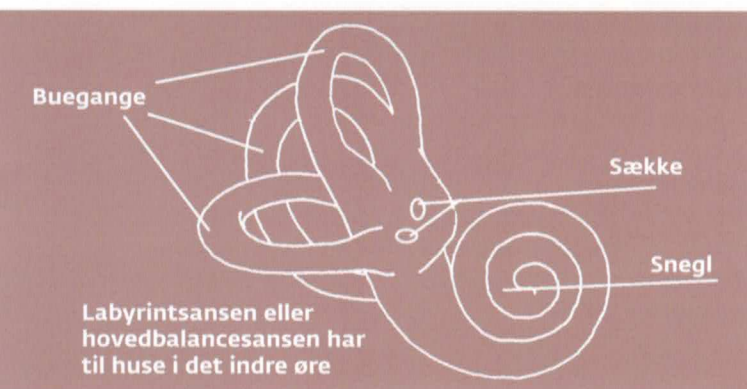

2. 4. De primære sanser

Labyrintsansen

Labyrintsansen kaldes også hovedbalancesansen eller vestibulærsansen.

Sansen er placeret i de to labyrintorganer, som ligger i forbindelse med det indre øre i begge sider af hovedet.

Hvert labyrintorgan består af tre buegange og to sække. De tre buegange ligger i tre planer vinkelret på hinanden. Herfra går der beskeder til hjernen om roterende bevægelser af hovedet, bevægelsens retning og hastighed. De to sække registrerer lige bevægelser og tyngdekraftens træk.

Tilsammen registrerer hjernen alle hovedets bevægelser igennem labyrintsansen. Den stimuleres ved alle slags bevægelser af hovedet – i alle retninger:

- hoppe
- trille og løbe på bakker
- slå kolbøtter
- lege i vand
- gynge
- vugge
- snurre
- danse

Børn – små som store - skal have stimuleret denne sans ekstra meget. Det skyldes dels, at børn vokser, så de hele tiden skal forholde sig til et nyt tyngdepunkt, dels at vores livsform og dagligdag ikke stimulerer denne sans tilstrækkeligt.

Voksne skal holde sansen ved lige. De fleste voksne danskere har en understimuleret labyrintsans, fordi de lever et stillesiddende liv. Når en voksen bliver svimmel af at snurre, giver han ikke børnene svingture!

Problemer med labyrintsansen kan ses ved:

- svimmelhed ved rotationer,
- ulyst til at gynge, klatre og færdes på skåninger,
- køresyge, søsyge eller flysyge,
- hyper- eller hypoaktiv adfærd,
- usikre øjenbevægelser,
- pjevset og usikker adfærd, ringe lyst til at udforske og eksperimentere.

FOTO: COLOURBOX

Taktilsansen - følesansen

Taktilsansen eller følesansen er delt i to – en beskyttende og en undersøgende.

Sanseorganerne er placeret overalt i huden og i slimhinderne.

Den beskyttende følesans virker på den måde, at berøring enten får barnet til at trække sig væk, for eksempel når berøring giver smerte eller varme, eller til at søge hen imod, for eksempel søge og sutrefleks. Den undersøgende følesans sættes i gang ved, at barnet aktivt føler sig frem.

De to sanser hjælper hinanden med at fortælle barnet om sig selv og om omverdenen.

Følesansen stimuleres igennem berøring af huden. Det er altså vigtigt at lade barnet mærke på verden, og det er vigtigt, at barnet bliver berørt, så det får kropsfornemmelse.

Problemer med taktilsansen kan ses ved:

- ulyst til at røre ved naturen,
- manglende kropsfornemmelse,
- ulyst til at have andre mennesker for tæt på,
- aggressiv adfærd som at bide, slå og sparke,
- hyper- eller hypoaktiv adfærd,
- pjevset og usikker adfærd,
- ringe lyst til at udforske og eksperimentere.

Kinæsthesisansen – stillingssansen

Kinæsthesisansen hedder også muskel-/ledsansen eller stillingssansen.

Modtageorganerne for denne sans er små tenformede følere, som er placeret i alle muskler, led og sener. Disse modtageorganer registrerer hele tiden, i hvilken stilling leddene er, og i hvilken spændingstilstand musklerne er.

Denne sans stimuleres ved alle bevægelser. Når en bevægelse er overindlært eller automatiseret, kan hjernen huske den.

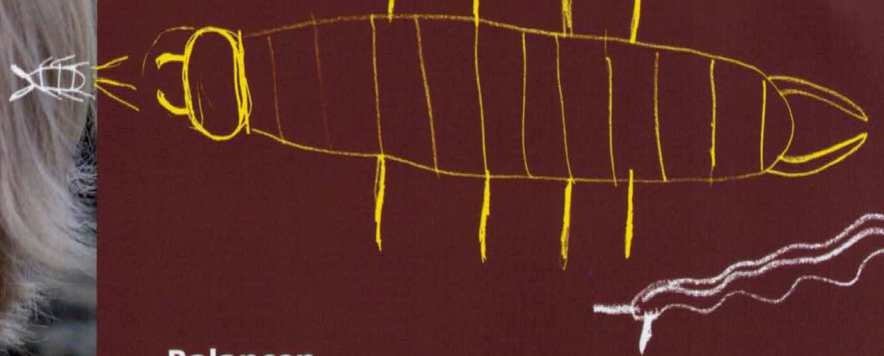

FOTO: FLEMMING KROGH

Jo flere erfaringer barnet har med sig fra den fri leg, des større er fundamentet, som barnet kan bygge på senere i livet.

Problemer med kinæsthesisansen kan ses ved:

- klodset adfærd,
- ringe kropsbewidsthed,
- ikke automatiserede grundbevægelser,
- pjevset og usikker adfærd,
- ringe evne og lyst til at udforske og eksperimentere.

Balancen

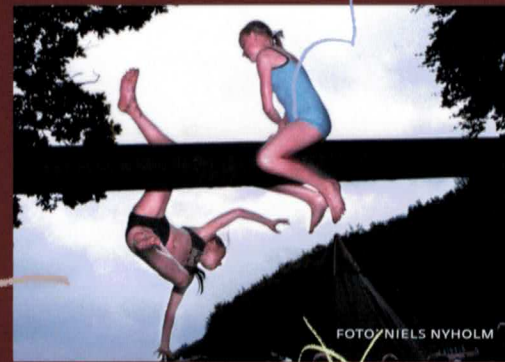
Balancen er ikke en sans, men en integration af fire sanser:

- labyrintsansen,
- taktilsansen,
- kinæsthesisansen,
- synet.

Først når disse fire sanser hver for sig er normalt udviklede, kan de integreres til en normal samlet balance.

Balancen bliver altså usikker eller dårlig, blot en af de fire sanser ikke er normalt udviklet.

Balance er grundelement i den grundmotoriske udvikling, i grundlege og i idræt – ja, i alle bevægelser.

FOTO/NIELS NYHOLM

Problemer med de tre primære sanser kan give følgevirkninger som for eksempel manglende sociale erfaringer og indlæringsbesvær.

FOTO: COLOURBOX

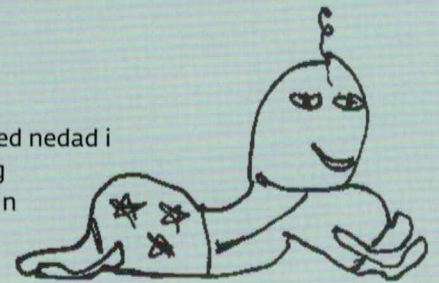
Maja på skrænten har med sine eksperimenter udviklet mange nye kinæsthetiske erfaringer. Hvis bedstemor havde taget hende i hånden på skråningen, havde Maja ikke lært nær så meget. De kinæsthetiske erfaringer Maja har fået afprøvet så grundigt, bliver til en erfaring i hendes hjerne. Denne erfaring vil hun kunne trække frem og bruge resten af sit liv.

Dette er et af mange eksempler på, at grundlegen giver livslange erfaringer.

Derimod kan nederlag igennem grundlegen give livslange nederlagsfølelser. For eksempel er det ikke svært at forestille sig, hvilke forklaringer der kan være på manglende lyst og vilje til at ville prøve at stå på hænder. Det kan være svært for mange voksne, men med den rette, trygge hjælp lykkes det dog hver gang at få vendt bunden i vejret på alle.

Det er ikke svært at stå på hænder, hvis alle lege, der hører til labyrintsansen, er kendte.

- Trille
- rulle
- snurre
- slå kolbøtter
- hænge med hoved nedad i en kolbøttestang
- hoppe i trampolin
- gyng
- tumle sig i vand

Når voksne har dårlige minder om håndstand, er det ofte fordi, de har været udsat for indlæring med for høj sværhedsgrad. Hvis de selv har eksperimenteret sig frem til at kunne stå på hænder, så har processen været tryk – og så kan de stadigvæk – selvom de ikke selv er klar over det, fordi det er 10 år siden, de sidst prøvede.

FOTO: NIELS NYHOLM

2. 5. Begeistrede børn bøvler bedst

Følelser har stor betydning for udvikling. Følelser er placeret i det limbiske system i hjernen, hvor også grundleg hører hjemme. Når børn som pigerne, der selv leger "Alle mine kyllinger, kom hjem!" har lyst og er motiveret for at udvikle sig, er der grobund for en positiv udvikling.

Derfor er lyst, begejstring og motivation de drivende kræfter, når legen slippes fri.

Begejstring er en forudsætning for at lære. Det gælder i leg som i andre forhold i livet. Er begejstring og motivation til stede, er det lettere at klare de udfordringer, som livet bringer.

Børn lærer bedst, når de selv vil, og har børnene ikke lyst til at lege, kommer de voksne på en svær opgave.

Når vi siger, at "begeistrede børn" skal "bøvle", betyder det, at de skal være involveret i processen, så de helt automatisk vil arbejde, afprøve, eksperimentere og bøvle med redskaber og hinanden for at mestre nye ting i legen.

Man lærer bedst, når man øver sig på kanten af sin formåen. Det betyder, at man kommer til at lave fejl, og for børnene handler det om at have mod og om at turde lave fejl.

For den voksne handler det om at have mod til at lade børnene øve sig på kanten af deres formåen.

De børn, som ikke bøvler, og som ikke er begejstrede, er ofte børn med problemer på det sansemotoriske og/eller det psykosociale område.

3. Den voksnes rolle

Børn har brug for sikre voksne, der tør slippe legen fri, voksne, der er aktivt til stede, gør en forskel og alligevel "blandes udenom".

Sikre voksne er i denne sammenhæng voksne, som:

- ved noget om børns sansemotoriske udvikling, om at færdes i naturen og som vil noget med det,
- er gode til at iagttage og beskrive, hvordan børn løser forskellige motoriske udfordringer,
- kan skabe et anerkendende miljø, hvor børn kan mestre på forskellige niveauer,
- kan lege og tumle,
- er åbne og lytter til børnenes ideer og initiativer, så børnene oplever, at de bliver vist tillid, bliver accepteret, har indflydelse og bliver taget alvorligt.

3.1. Voksne skal blande sig - udenom

Når legen slippes fri, skal de voksne give slip på styringen. De skal finde sig i ikke at være styrende og i stedet tage rollen som vejledere, trykghedsgivere, praktiske hjælpere og naturligvis opdragere.

Den voksne må være tålmodig, skabe et tillidsfuldt miljø, hvor børnene ikke er bange for at begå fejl, og igen og igen må de voksne opmuntre børnene til at afprøve mulighederne.

Opdragelse og læring kan ikke adskilles, og de voksnes personligheder, normer og handlinger har stor

betydning for børns lyst, mod og vilje til at lege. Børn er forskellige og har forskellige forudsætninger.

Den voksnes vigtigste opgave er at blande sig udenom og samtidig hjælpe børnene til at forstå og turde handle på egen hånd. Derfor må den voksne være et godt forbillede og optræde som en ligeværdig samtalepartner samt tage hensyn til, at børnene er forskellige og har forskellige forudsætninger. Det tager tid at lære.

3. 2. Motivation - en passende udfordring

Man lærer bedst, når man selv vil, når man involveres, og når man arbejder på grænsen af sin formåen.

Det motorisk sikre barn skal ikke have den samme udfordring som den, der har færre erfaringer, men de to kan sagtens lege sammen og få noget ud af det begge to - hvis udfordringerne er varierede.

Den største udfordring for voksne er at finde en passende udfordring til hvert enkelt barn.

3. 3. Initiativ - tør du eksperimentere?

Er man bange for at begå fejl, tager man ikke chancer eller prøver noget nyt. Man vælger det sikre. Det gør Maja ikke; hun eksperimenterer på livet løs på turene ned ad skrænten.

Ved man, at det er i orden at fejle, så tør man for eksempel besejre en forhindring på en anden måde, end man tidligere har gjort. De voksnes vigtigste opgave er at opmuntre børnene til at bøvlle, tage initiativ og ansvar.

Det kunne være sjovt at eksperimentere med at vende fejlfindingskulturen på hovedet og værne om retten til at bøvlle.

4. Naturen som legeplads

Man kan lege når som helst, hvor som helst og med hvem som helst. Men i modsætning til indendørs legerum og konstruerede legepladser i det fri, er naturen aldrig den samme. Naturen er i konstant forandring. Forandringen følger vejrets, årstidernes og døgnets skiften. Naturens foranderlighed gør den konstant udfordrende. Den giver hele tiden anledning til forundring og nye lege.

Naturen er skæv, lige, varm, kold, kildende, aende, våd, tør, blød, hård osv. Den er det "rum", der indeholder flest variationer i miljøet. Så naturen giver os, der færdes i den, et uforudsigeligt, massivt og varieret sanse-motorisk input.

4.1. Gentagne besøg i samme naturområde

Naturens konstante afveksling betyder, at man med fordel kan besøge samme område igen og igen. Når man kender et sted, giver det børnene mulighed for at navngive træer, dale og huller. Ligesom de kan gentage de gode lege, som hver gang får nye nuancer, netop på grund af naturens foranderlighed.

Når man besøger samme sted flere gange, kan man etablere rammer og regler for udelivet, for eksempel "vi har rygsækkene her", der er altid en voksen ved bålet, og børnene må ikke løbe længere væk end til hasselhegnet.

De voksne og børnene kan kort sagt opbygge en kultur for stedet og udelivet. Kulturen skal give tryghed og må ikke gribe ind i de grundlæggende legemuligheder. Den er en ramme om legen, som betyder, at voksne kan blande sig - udenom.

I naturen - i det rette miljø - kan børn få:

- stimuleret sansemotorikken optimalt,
- brugt bevægeapparatet optimalt,
- øvet sig i sociale samspil,
- styr på den konkrete verden - den verden, man kan sanse sig til erfaringer i.

FOTO: COLOURBOX

4. 2. Gode råd om at være ude

Det er en god ide at:

- have klare aftaler med ejer eller forvalter om brugen af en naturplads. På den måde undgår man at skulle organisere opholdet fra gang til gang,
- opbygge rygsække med udstyr, der skal med hver gang, for eksempel tændstikker og andet, der kan give ild til et bål, ståltermokande, opslagsbog, siddeunderlag, tov, førstehjælpssække og lignende,
- sætte sig ind i adgangsreglerne i den danske natur,
- lære udelivets basale elementer, for eksempel hvordan holder man sig mæt, tør og varm,
- være opmærksom på eventuelle risikomomenter; er skrænten for stejl, er klatretræet råddent ...
- huske, at de voksnes stemning smitter. Gå derfor ikke ud med børnene, hvis det føles ækelt. Lad kollegerne tage sig af den del af hverdagen, og bag evt. eftermiddagsboller til de hjemkomne naturfolk.

FOTO: JENS ASTRUP

"Slip legen fri" -hæftet er skrevet, så det kan læses, som det er og give læseren en indsigt i ideerne bag projektet.

Hæftet er samtidig tænkt som grundmateriale til "Slip legen fri" -kurserne, som afholdes af holdet bag projektet.

Dette hold består af motorikvejledere og natur- eller friluftvejledere.

På et "Slip legen fri" -kursus kan du således forvente at blive undervist af en motorikvejleder og en natur- eller friluftvejleder, som begge har været med i udviklingen af projektet.

Kurserne er tilrettelagt som et 3- timers forløb og/eller et 6- timers forløb.

3- timers forløbet er tænkt som et intro- forløb. Dette bliver ofte brugt til møder, hvor forældre/bestyrelser deltager sammen med institutionens personale.

6- timers forløbet tilrettelægges oftest som et efteruddannelseskursus for personalegrupper ved forskellige institutioner.

De to forløb kan altså med fordel benyttes i sammenhæng, men kan også benyttes hver for sig.

Kurserne kan bestilles via:

Vends Motorik- og Naturskole

Kirkestræde 5

5466 Asperup

motorikognatur@gmail.com

telefon 28 14 40 03

Har du spørgsmål til kurserne, er du velkommen til at kontakte Vends Motorik- og Naturskole

